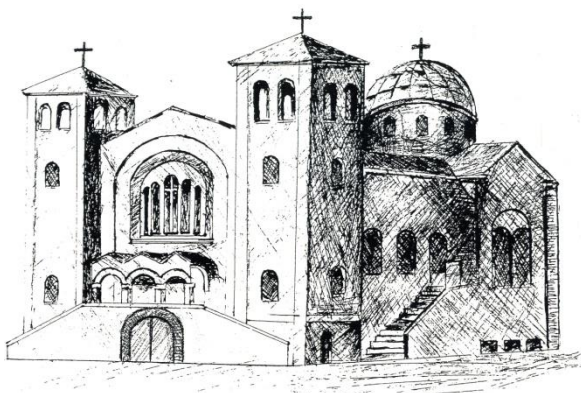

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin
Sunday, August 29, 2021
Beheading of John the Baptist

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.

Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

*To pay Membership, Greek School Tuition
and all other offerings use:*

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 29 Αυγούστου, 2021

Αποτομή Κεφαλής Προδρόμου
8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Δευτέρα, 30 Αυγούστου, 2021

Αλέξανδρος, Παύλος, Ιωάννης Πατρ. Κωνστ.
9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τρίτη, 31 Αυγούστου, 2021

Κατάθεση Τιμίας Ζώνης Υπεραγίας Θεοτόκου
9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τετάρτη, 1^η Σεπτεμβρίου, 2021

Αρχή της Ινδίκτου
Συμεών ο Στυλίτης
9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 5 Σεπτεμβρίου, 2021

ΙΑ' Ματθαίου
8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 29, 2021

Beheading of John the Baptist
8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Monday, August 30, 2021

Alexander, John & Paul, New Patriarchs of Constantinople
9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, August 31, 2021

Honorable Sash of Theotokos
9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, September 1st, 2021
Beginning of the Ecclesiastical Year
Simeon the Stylite

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Sunday, September 5, 2021

11th Sunday of Matthew
8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Grave Mode.

Psalm 63.11,1

The righteous shall rejoice in the Lord.

Verse: Oh God, hear my cry.

The reading is from Acts of the Apostles 13:25-33

IN THOSE DAYS, as John was finishing his course, he said, "What do you suppose that I am? I am not he. No, but after me one is coming, the sandals of whose feet I am not worthy to untie." Brethren, sons of the family of Abraham, and those among you that fear God, to us has been sent the message of this salvation. For those who live in Jerusalem and their rulers, because they did not recognize him nor understand the utterances of the prophets which are read every sabbath, fulfilled these by condemning him. Though they could charge him with nothing deserving death, yet they asked Pilate to have him killed. And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree, and laid him in a tomb. But God raised him from the dead; and for many days he appeared to those who came up with him from Galilee to Jerusalem, who are now his witnesses to the people. And we bring you the good news that what God promised to the fathers, this he has fulfilled to us their children by raising Jesus.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

ΨΑΛΜΟΙ 63.11,1

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πράξεις Ἀποστόλων 13:25-33 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν, Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ. Ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ῥήτησαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκτεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

The Gospel According to Mark 6:14-30

At that time, Herod the King heard about the fame of Jesus, for his name had become known. He said, "John the baptizer has been raised from the dead; that is why these powers are at work in him." But others said, "It is Elijah." And others said, "It is a prophet, like one of the prophets of old." But when Herod heard of it he said, "John, whom I beheaded, has been raised." For Herod had sent and seized John, and bound him in prison for the sake of Herodias, his brother Philip's wife; because he had married her. For John said to Herod, "It is not lawful for you to have your brother's wife." And Herodias had a grudge against him, and wanted to kill him. But she could not, for Herod feared John, knowing that he was a righteous and holy man, and kept him safe. When he heard him, he was much perplexed; and yet he heard him gladly. But an opportunity came when Herod on his birthday gave a banquet for his courtiers and officers and the leading men of Galilee. For when Herodias' daughter came in and danced, she pleased Herod and his guests; and the king said to the girl, "Ask me for whatever you wish, and I will grant it." And he vowed to her, "Whatever you ask me, I will give you, even half of my kingdom." And she went out, and said to her mother, "What shall I ask?" And she said, "The head of John the baptizer." And she came in immediately with haste to the king, and asked, saying, "I want you to give me at once the head of John the Baptist on a platter." And the king was exceedingly sorry; but because of his oaths and his guests he did not want to break his word to her. And immediately the king sent a soldier of the guard and gave orders to bring his head. He went and beheaded him in the prison, and brought his head on a platter, and gave it to the girl; and the girl gave it to her mother. When his disciples heard of it, they came and took his body, and laid it in a tomb. The apostles returned to Jesus, and told him all that they had done and taught.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Μάρκον 6:14-30 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστὶν ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ᾔθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἥκουε. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾗτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ᾔθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ᾗνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ᾗραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Feast Of The Beheading Of John The Baptist

August 29

Today is a holy day on which we pay honor to the martyrdom of St. John the Baptist. Beheaded at the drunken whim of Herod Antipas, St. John was forerunner not only of Christ's birth but also His innocent death at the hand of human wickedness.

Many followed John and looked to him for hope. He was to prepare the way and was not himself the Way. John gave his life and death to fulfill his call, and to lead others to Jesus, his Savior. John's persecutor, Herod, demanded not that he should deny Christ, but only that he should keep silent about the truth. Regardless of threat and imprisonment, confident of God's love and grace, John courageously spoke truth, repentance, and salvation in the face of Herod's disgraceful actions.

May we, like John, answer our call with all our hearts. May others see in our lives the joy of knowing and serving Jesus.

Η Αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου

Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει,

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

«Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». Δεν σου επιτρέπεται ἀπὸ το νόμο του Θεοῦ να ἔχεις τη γυναῖκα του ἀδελφοῦ σου, ο ὅποιος ζεῖ ἀκόμα. Λόγια του Τιμίου Προδρόμου, που αποτελούσαν μαχαιριές στις διεφθαρμένες συνειδήσεις του βασιλιά Ηρώδη Αντίπα και της παράνομης συζύγου του Ηρωδιάδος, που ἦταν, γυναῖκα του ἀδελφοῦ του Φιλίππου. Ο Ηρώδης, μη ἀνεχόμενος τους ἐλέγχους του Προδρόμου, τον φυλάκισε. Σε κάποια γιορτὴ ὅμως των γενεθλίων του, ο Ηρώδης υποσχέθηκε με ὄρκο να δώσει στην κόρη της Ηρωδιάδος ὅτι ζητήσει, διότι του ἄρεσε πολὺ ο χορὸς της. Τότε η αἰμοβόρος Ηρωδιάς εἶπε στην κόρη της να ζητήσει στο πιάτο το κεφάλι του Ιωάννη. Πράγμα που τελικά ἐγίνε. Ἐτσι, ο ἐνδοξος Πρόδρομος του Σωτήρα θα παραμένει στους αἰῶνες υπόδειγμα σε ὅλους ὅσους θέλουν να υπηρετοῦν την ἀλήθεια και να ἀγωνίζονται κατὰ της διαφθοράς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κινδύνους και θυσίες. Και να τι λένε οἱ 24 πρεσβύτεροι της Αποκάλυψης στο Θεό για τους διεφθαρμένους: «ἦλθεν... ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι... καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν». Ἦλθε, δηλαδή, ο καιρὸς της ἀνάστασης των νεκρῶν για να κριθεῖ ο κόσμος και να καταστρέψεις (Θεέ μου) ἐκείνους, που με τη διεφθαρμένη ζωὴ τους διαφθείρουν και καταστρέφουν τη γη.

Άγιοι Αλέξανδρος, Ιωάννης και Παύλος ο νέος,
Πατριάρχες Κωνσταντινούπολης

Άγιος Αλέξανδρος Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Ήταν, όπως λένε, «ἀποστολικοῖς χαρίσμασι λαμπρυνόμενος». Σαν πρεσβύτερος ακόμα, διακρινόταν για τη μεγάλη του ευσέβεια, την αρετή και την αγαθότητα του. Στην Α' Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας, ο τότε Πατριάρχης τον εξέλεξε αντιπρόσωπο του. Και όταν στη Σύνοδο αυτή καταδικάστηκε ο Άρειος, ο Αλέξανδρος, αν και γέροντας 70 χρονών, δέχθηκε να περιοδεύσει στη Θράκη, Μακεδονία, Θεσσαλία και στην υπόλοιπη Ελλάδα, για να διδάξει και να γνωστοποιήσει τα ορθά δόγματα των αποφάσεων της Συνόδου της Νικαίας. Αλλά ενώ βρισκόταν στην περιοδεία αυτή, ο πατριάρχης Μητροφάνης απεβίωσε. Όρισε όμως διάδοχο του τον Αλέξανδρο, διότι, παρά το γήρας του, είχε τα κατάλληλα εφόδια για τη διακυβέρνηση της αρχιεπισκοπής της πρωτεύουσας. Πράγματι, σαν Πατριάρχης ο Αλέξανδρος ανταποκρίθηκε σωστά στις δύσκολες περιστάσεις των καιρών. Τότε ο Άρειος είχε εξαπατήσει το βασιλιά Κωνσταντίνο ότι δήθεν πιστεύει ορθά. Και ο βασιλιάς διέταξε τον Αλέξανδρο να αφήσει τον Άρειο να μετέχει της Θείας Κοινωνίας. Ο Αλέξανδρος, λυπημένος, προσευχήθηκε στο Θεό και ζήτησε τη βοήθεια Του. Η δέηση του Ιεράρχη εισακούστηκε. Και το πρωί που ο Άρειος με πομπή θα πήγαινε στην εκκλησία, βρέθηκε το σώμα του σχισμένο και σκωληκόβρωτο! Ο Άγιος Αλέξανδρος απεβίωσε ειρηνικά το 337 μ.Χ.

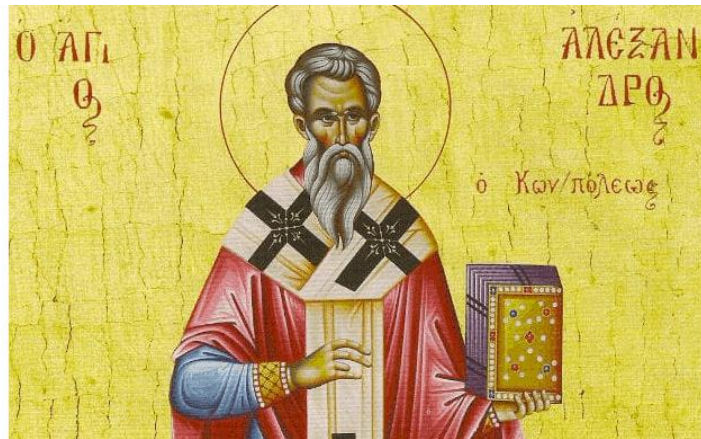
Άγιος Ιωάννης Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Πρόκειται μάλλον για τον Ιωάννη τον ονομαζόμενο Ξιφιλίνο, που διαδέχτηκε τον Πατριάρχη Κωνσταντίνο τον Γ'. Γεννήθηκε το 1006 μ.Χ. στην Τραπεζούντα και διακρίθηκε για τη μεγάλη του παιδεία και τα μεγάλα πολιτικά αξιώματα που είχε καταλάβει. Κατόπιν όμως αποσύρθηκε σε κάποια μονή της Βιθυνίας, όπου μόνασε 10 χρόνια. Από κει προσκλήθηκε για να καταλάβει τον πατριαρχικό θρόνο. Χειροτονήθηκε ιερέας, και μετά μια εβδομάδα - την 1η Ιανουαρίου 1064 μ.Χ. - επίσκοπος. Ο Ιωάννης λειτουργούσε και κήρυττε κάθε μέρα στους ναούς της πρωτεύουσας, επισκεύασε τις εικόνες της Αγίας Σοφίας, και μοίραζε δωρεάν ψωμί και σιτάρι στους φτωχούς. Πέθανε το 1075 μ.Χ., και να πως τον περιγράφει ένας από τους συγχρόνους του: «ἀνεφάνη ἀνὴρ πρῶτον μὲν καθαρῶτατος καὶ ἀγνότατος καὶ πρὸ παντὸς ρύπου σωματικοῦ καθάπαξ ἀπεχόμενος. Ἐπειτα δὲ τὰ εἰς καταφρόνησιν χρημάτων καὶ ἀκτημοσύνην τελείαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς πένητας φιλανθρωπίαν καὶ μετάδοσιν κατ' οὐδὲν ἐλάττων τοῦ περιβόητου ἐκείνου Ἐλεήμονος, καὶ ταῖς ἄλλοις δὲ ἀρεταῖς πάσαις συλλήβδην εἰπεῖν ἀφθόνως κοσμούμενος, ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ πολὺς, καὶ παιδεύσεως πάσης μετεिल्χῶς καὶ νομομαθεὶς ἐξαίρετος».

Άγιος Παύλος ο νέος, Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Για τον Πατριάρχη Παύλο δεν έχουμε σαφείς και συγκεκριμένες πληροφορίες. Μερικοί νομίζουν ότι πρόκειται για τον Παύλο τον Γ'. Αυτός πατριάρχευσε το 687 - 693 μ.Χ. Προήδρευσε της Πανθέκτης λεγομένης Συνόδου. Άλλοι νομίζουν, ότι πρόκειται για τον Πατριάρχη Παύλο τον Δ'. Αυτός καταγόταν από την Κύπρο και έλαμψε, κατά τον Θεοφάνη, στα λόγια και στα έργα. Ανέβηκε στον θρόνο το 780 μ.Χ. παραιτήθηκε δε στα τέλη Αυγούστου του 784 μ.Χ. και αποσύρθηκε

στη Μονή Φλώρου, όπου έζησε σαν απλός μοναχός μόνο δύο ή τρεις μήνες από την παραίτηση του. Ανήκε στους ζηλωτές της Ορθοδοξίας και διακρίθηκε για της ελεημοσύνης του. (Προ του 12ου αιώνα μ.Χ., η μνήμη του εορταζόταν στις 2 Σεπτεμβρίου).

On August 30 the Greek Orthodox Church celebrates the Feast Day of Agios Alexandros, Patriarch of Constantinople who is known for his virtue.

Alexandros was born in Calabria, Italy, and he was devoted to God from a small child.

In 314 he succeeded Mitrofanis in the Patriarchal throne of Constantinople, and in 325 he was one of the 318 Fathers of the Church who took part in the First Ecumenical Synod of Nicaea to condemn the Supreme Court.

Saint Alexander (325-340) was a vicar bishop during the time of Saint Metrophanes (June 4), the first Patriarch of Constantinople.

Because of the patriarch's extreme age, Alexander substituted for him at the First Ecumenical Synod at Nicea (325). Upon his death, Saint

Metrophanes left instructions in his will to elect his vicar to the throne of Constantinople. During these times His Holiness Patriarch Alexander had to contend with the Arians and with pagans. Once, in a dispute with a pagan philosopher the saint said to him, "In the Name of our Lord Jesus Christ I command you to be quiet!" and the pagan suddenly became mute. When he gestured with signs to acknowledge his errors and affirm the correctness of the Christian teaching, then his speech returned to him and he believed in Christ together with many other pagan philosophers. The faithful rejoiced at this, glorifying God Who had given such power to His saint.

The heretic Arius was punished through the prayer of Saint Alexander. Arius had apparently agreed to enter into communion with the Orthodox. When the Emperor asked him if he believed as the Fathers of Nicea taught, he placed his hand upon his breast (where he had cunningly concealed beneath his clothes a document with his own false creed written upon it) and said, "This is what I believe!" Saint Constantine (May 21), unaware of the deceitful wickedness of Arius, set a day for receiving him into the Church. All night long Saint Alexander prayed, imploring the Lord not to permit this heretic to be received into communion with the Church.

In the morning, Arius set out triumphantly for the church, surrounded by imperial counselors and soldiers, but divine judgment overtook him. Stopping to take care of a physical necessity, his bowels burst forth and he perished in his own blood and filth, as did Judas (Acts 1:18).

His Holiness Patriarch Alexander, having toiled much, died in the year 340 at the age of 98. Saint Gregory the Theologian (January 25) mentioned him afterwards in an encomium to the people of Constantinople.

The Service to Saint Alexander was printed in Venice in 1771. According to some ancient manuscripts, Saint Alexander ought to be commemorated on June 2. Today he is remembered together with the holy Patriarchs John the Faster (September 2) and Paul the New (eighth century).

Agios Alexandros died peacefully in 337.

The Placing of the Venerable Belt of the Most Holy Theotokos in a church of Constantinople's Chalcoprateia district took place during the reign of the emperor Theodosius the Younger. Before this the holy relic, entrusted to the Apostle Thomas by the Mother of God Herself, was kept by pious Christians at Jerusalem after Her Dormition. During the reign of Emperor Leo the Wise (886-911), his wife Zoe was afflicted with an unclean spirit, and he prayed that God would heal her.

The empress had a vision that she would be healed of her infirmity if the Belt of the Mother of God were placed upon her. The emperor then asked the Patriarch to open the coffer. The Patriarch removed the seal and opened the coffer in which the relic was kept, and the Belt of the Mother of God appeared completely whole and undamaged by time. The Patriarch placed the Belt on the sick empress, and immediately she was freed from her infirmity. They sang hymns of thanksgiving to the Most Holy Theotokos, then they placed the venerable Belt back into the coffer and resealed it. In commemoration of the miraculous occurrence and the twofold Placing of the venerable Belt, the Feast of the Placing of the Venerable Belt of the Most Holy Theotokos was established. Parts of the holy Belt are in the Vatopedi monastery on Mt. Athos, in Trier monastery, and in Georgia.

Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Παναγίας

Η Εκκλησία τιμά στις 31 Αυγούστου την Θεοτόκο και οι πιστοί ζητούν τη χάρη της, δια της προσκυνήσεως της Αγίας Ζώνης. Πρόκειται για ακόμη μία θεομητορική εορτή, όπως αναφέρει το dogma.gr, που αφορά στο ιερό γεγονός της κατάθεσης της Τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου, στις πόλεις της Λεμεσού και της Αμμοχώστου.

Με τον όρο «κατάθεση» δηλώνεται η μεταφορά της Ζώνης της Παναγίας στον ναό της Θεοτόκου των Χαλκοπρατείων, στην Κωνσταντινούπολη, με το γεγονός αυτό να τοποθετείται χρονικά στο έτος 395, όταν αυτοκράτορας ήταν ο γιος του Μεγάλου Θεοδοσίου, Αρκάδιος. Μαζί με το γεγονός της κατάθεσης γιορτάζεται και το μεγάλο θαύμα, που συνέβη 410 χρόνια μετά απ' αυτήν την ιερή πράξη και αφορά στη θεραπεία της Ζωής, συζύγου του αυτοκράτορα Λέοντα Σοφού, που επιτεύχθηκε με το άνοιγμα της Αγίας Σορού και την οποθέτηση της Αγίας Ζώνης πάνω στην ασθενούσα βασίλισσα.

Η Τιμία Ζώνη, που είχε αρπαγεί σε κάποια επιδρομή από τους Βουλγάρους, αφιερώθηκε το έτος 1101, από το βασιλιά των Σέρβων Λάζαρο, στον Άθωνα, όπου και βρίσκεται θησαυρισμένη μέχρι σήμερα. Επίσης η θεομητορική αυτή εορτή έχει και την ονομασία Παναγία των Παίδων, ενώ με την εορτή της κατάθεσης της Τιμίας Ζώνης της Παναγίας μας, ολοκληρώνεται το Εκκλησιαστικό έτος.

Τί σημαίνει «αρχή της ινδίκτου»;

Η Εκκλησία του Χριστού εορτάζει την 1η Σεπτεμβρίου την αρχή της Ινδικτιώνος – από την λατινική λέξη «indictio», η οποία σημαίνει ορισμός – δηλαδή την έναρξη του εκκλησιαστικού έτους. Ο όρος προήλθε από την συνήθεια των Ρωμαίων αυτοκρατόρων να ορίζουν δια θεσπίσματος για διάστημα δεκαπέντε ετών το ποσόν του ετησίου φόρου, που εισέπρατταν αυτήν την εποχή για την συντήρησι του στρατού. Κατ' επέκτασιν καθιερώθηκε να ονομάζονται ινδικτιώνες και οι δεκαπενταετείς αυτοί κύκλοι που άρχισαν επί Καίσαρος Αυγούστου, τρία χρόνια πριν από την γέννησι του Χριστού.

Επειδή ο Σεπτέμβριος είναι εποχή συγκομιδής καρπών και προετοιμασίας για τον νέο κύκλο βλαστήσεως, ταίριαζε να εορτάζουν οι χριστιανοί την αρχή της γεωργικής περιόδου αποδίδοντας ευχαριστίες στον Θεό για την εύνοιά του προς την κτίσι. Είναι αυτό που ήδη έκαναν οι Ιουδαίοι σύμφωνα με τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου· την πρώτη δηλαδή ημέρα του εβδόμου ιουδαϊκού μηνός, αρχές Σεπτεμβρίου, τελούσαν την εορτή της Νεομηνίας ή των Σαλπίνγων, κατά την οποία εσχόλαζαν από κάθε εργασία, για να προσφέρουν θυσίες ολοκαυτωμάτων «εις οσμήν ευωδίας Κυρίω» (Λευϊτ. 23,18). Ο Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, ο δημιουργός του χρόνου και του σύμπαντος, ο προάναρχος Βασιλεύς των αιώνων, ο οποίος εσαρκώθη, για να αποκαταλλάξη τα πάντα εις Εαυτόν και να συναγάγη Ιουδαίους και εθνικούς εις μίαν Εκκλησίαν, ήθελε να ανακεφαλαιώση εν Εαυτώ τον αισθητό κόσμο και τον γραπτό Νόμο. Έτσι, αυτήν την ημέρα που η φύσις ετοιμάζεται να διατρέξη ένα νέο κύκλο εποχών, εορτάζουμε το γεγονός, κατά το οποίο ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εισήλθε στην Συναγωγή και ανοίγοντας το βιβλίο του Ησαΐου ανέγνωσε το χωρίο, όπου ο Προφήτης ομιλεί επ' ονόματι του Σωτήρος «Πνεύμα Κυρίου επ' εμέ, ού είνεκεν έχρισέ με, ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, κηρύξαι ενιαυτόν (= έτος) Κυρίου δεκτόν» (Λουκ. 4,18). Όλες οι Εκκλησίες, συναθροισμένες «επί το αυτό», αναπέμπουν σήμερα δοξολογία προς τον ένα τρισυπόστατο Θεό, ο οποίος διαμένει στην αιώνια μακαριότητα, διακρατεί τα πάντα εν τη ζωή και στέλνει άφθονες τις ευλογίες του κάθε εποχή στα κτίσματά του. Ο ίδιος ο Χριστός ανοίγει τις θύρες του νέου έτους και μας προσκαλεί να τον ακολουθήσωμε, για να γίνωμε μέτοχοι της αιωνιότητός του.

September 1: Ecclesiastical New Year (Beginning of the Indiction)

The First Ecumenical Council (Nicaea, 325) decreed that the Church year should begin on September 1. The month of September was, for the Hebrews, the beginning of the civil year (Exodus 23:16), the month of gathering the harvest and of the offering of thanks to God. It was on this feast that the Lord Jesus entered the synagogue in Nazareth (Luke 4:16-21), opened the book of the Prophet Isaiah and read the words: The Spirit of the Lord God is upon Me; because the Lord hath anointed Me to preach good tidings unto the meek; He hath sent Me to bind up the brokenhearted, to proclaim liberty to the captives, and the opening of the prison to them that are bound; to proclaim the

acceptable year of the Lord, and the day of vengeance of our God; to comfort all that mourn (Isaiah 61:1-2). The month of

September is also important in the history of Christianity, because Emperor Constantine the Great was victorious over Maxentius, the enemy of the Christian Faith, in September. Following this victory, Constantine granted freedom of confession to the Christian Faith throughout the Roman Empire. For a long time, the civil year in the Christian world followed the Church year, with its beginning on September 1. The civil year was later changed, and its beginning transferred to January 1. This occurred first in Western Europe, and later in Russia, under Peter the Great.

Metropolis of New Jersey
Northern New Jersey Greek Orthodox Youth Committee

Mr. & Miss GOYA Pageant 2021

GREEK ORTHODOX
METROPOLIS OF NEW JERSEY

Sunday, October 10, 2021 from 4:00-9:00pm

The Hanover Manor

16 Eagle Rock Ave, East Hanover, NJ

Tickets: \$60.00 Adults
\$40.00 Youth (under 18)

ALL RESERVATIONS IN ADVANCE – NO TICKETS WILL BE SOLD AT THE DOOR

**Proceeds to benefit the Northern NJ Greek Orthodox
Youth Scholarship Foundation**

See your GOYA Youth Advisors for Reservations/Information
Questions? Email us @ GOYAPageant@gmail.com

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 29th, 2021

Beheading of John the Baptist

ΚΥΡΙΑΚΗ, 29 Αυγούστου, 2021

Αποτομή Κεφαλής Προδρόμου

Το Ελληνικό Απογευματινό Σχολείο
ανοίγει την **Παρασκευή 17 Σεπτεμβρίου, 2021.**
Παρακαλούμε όπως φροντίσετε για τις εγγραφές των
παιδιών σας πριν τις 17 Σεπτεμβρίου, 2021

Greek School starts

Friday, September 17, 2021

Please complete Registration before opening

